

7-8

2017

ISSN-0207-4710

GÖYƏRÇİN

GƏZƏN

BALQABAQ

TAĞI

Tərcümə edib işləyəni
Rafiq Yusifoğlu

RƏSSAMLAR:

İlqar
Kübra

GÖYƏRÇİN

№ 7-8 (649-650)

Redaksiyanın ünvanı:
Bakı- AZ1073,
Mətbuat prospekti,
529- cu məhəllə.
Telefon: 539 08 53

Çapa imzalanıb: 14.04.17
Sifariş : 956
Tiraj : 1000
Kağız formatı: 60\90\118
Çap vərəqi: 2,5
Hesab-nəşr vərəqi: 3,93

GƏZƏN
BALQABAQ
TAĞI

Bakı 2017

ACGÖZ QADIN

Yoruba (Afrika) nağılı

Bir nəfərin iki bacısı var idi, biri varlı, o biri kasıb. Kasıb elə kasıb idi ki, uşağı belinə şəlləmək üçün parça əvəzinə ağac budaqlarından istifadə edərdi. O, ağac yarpaqları yığıb satmaqla birtəhər dolanardı.

Bir dəfə kasıb qadın həmişə olduğu kimi meşəyə yarpaq toplamağa getdi. Uşağı belindən açıb yerə qoydu və yarpaq dərməyə başladı. Uşağı tək görən meymun cəld onu götürüb ağacın başına qalxdı və onu əyləndirməyə çalışdı.

Geriye qayıdan qadın uşağı qoyduğu yerdə görməyəndə qışqırdı. Anasının səsinə eşidən uşaq da bərkədən ağladı. Qadın başını yuxarı qaldıraraq körpəsini ağacın üstündə gördü. Onu sakitləşdirmək üçün nəğmə oxumağa başladı. Meymunun bu mahnıdan o qədər xoşu gəldi ki, uşağı aşağı düşürüb anasına verdi və dil açıb insan kimi danışmağa başladı:

-Sizin necə gözəl səsiniz var! O dərdiyiniz yarpaqlar axı sizin nəyinizə lazımdır?

Qadın cavab verdi:

-Mən o qədər kasıbam ki, bu yarpaqlarla dolanıram.

Meymun dedi:

-Bu yol ilə gedib rast gəldiyin ilk cığırda sola dönersən. Orada üstü meyvə ilə dolu bir

onların heç birinə əl vurma, sakit dayanmaları dər”.

Kasıb qadın meymun necə demişdisə elə də elədi. Dərduyi meyvələri meymunun yanına gətirdi. Meymun dedi:

-Evə qayıdanda bu meyvələri bıçaqla iki yerə bölərsən.

Qadın sevinə-sevinə evə qayıtdı. Meyvələri böləndə gördü ki, onların içində çoxlu pul və pal-paltar var. Qadın pulları və paltarları üç yerə ayırdı. Bir hissəsini qardaşına və varlı bacısına verdi, bir hissəsini isə özünə götürdü.

Varlı qadın bu payla kifayətlənmədi. Kasıb bacısı kimi o da uşağını ağac budaqları ilə belinə şəlləyib meşəyə getdi. Uşağı yerə qoyub yarpaq dərməyə başladı. Bunu görən meymun öz-özünə düşündü: “Doğrudanmı, bu qadın bir belə acgöz imiş?”.

Meymun soruşdu:

-Dünən apardıqların sənə bəs eləmədi?

-Yox, mən yenə istəyirəm.

Meymun onu həmin ağacın yanına göndərdi. Acgöz qadın “Məni dər” deyən meyvələri yığıb torbasına doldurdu. Onları aparıb evdə kəsəndə meyvələrin içindən əcaib heyvanlar, ilanlar çıxıb acgöz qadını dişləməyə başladılar.

Bax, o vaxtdan insanlar düşünürlər ki, acgözlük pis xasiyyətdir.

VAĞ VƏ TISBAĞA

(Okeaniya nağılı)

Vağ suyu qurumuş sahədə gəzərkən ayağı bir yarığa keçdi. Elə bu zaman yağış yağdı, sel gəldi. Su yazıq quşun lap boğazına qədər qalxdı. Vağ kənarında üzən köpək balığını görüb xahiş etdi ki, onu xilas etsin. Ancaq balıq sahilə üzməkdən qorxub suyun dərinliyinə baş vurdu.

Vağ yaxınlıqda üzən balıqlardan xahiş etdi ki, ona kömək etsinlər. Ancaq balıqlar da yazıq quşa kömək eləyə bilmədilər.

Vağ gördü ki, yaxınlıqda bir tısbağa üzür. O, həyəcanla qışqırdı:

-Bacıcan, mənə kömək elə. Yoxsa suyun altında qalıb boğulacam.

Tısbağa yaxına üzüb gəldi və quşun ayağı iləşən yeri burnu ilə eşməyə başladı. Vağ çırpınıb havaya uçdu və tısbağaya dedi:

-Sən mənə ölümdən xilas etdin. Nə vaxtsa mən də sənə köməyinə gələ bilərəm.

Kəndlilər suyun sahilə yaxınlaşdığını görüb tor qurdular. Bu tora köpək balığı və digər balıqlar düşsələr də kəndlilər onları açıb buraxdılar. Dedilər ki, bu dadsız balıqlar bizə lazım deyil.

Nəhayət, tora həmin tısbağa düşdü. Kəndlilər çox sevindilər. Tısbağanı sudan çıxarıb sahilə apardılar.

Adamların başçısı dedi ki, sabah çoxlu odun yığıb ocaq qalayar, tısbağanı bişirib yeyərik. Kəndlilərin hərəsi bir iş dalınca getdilər. İki oğlanı isə sahilə qoydular ki, tısbağaya keşik çəksinlər.

Bunu uzaqdan gören vağ uçub oğlanların yanına gəldi və dedi:

-İstəyirsinizsə sizin üçün rəqs eləyəm?

-Əlbəttə, istəyirik, - oğlanlar sevinclə cavab verdilər.

Tısbağa sakit səsle vağa dedi:

-Bacıcan, bunlar mənə öldürmək istəyirlər.

-Qorxma, mən sənə kömək eləyəcəm. Ancaq mənim sözlərimi diqqətlə dinlə və hərəkətə keç! Quş oğlanların yanına gedib rəqs eləyə-eləyə oxumağa başladı:

-Kerembacbi, kerembacbi, ayaqlarını aç!

Tısbağa bu sözləri eşidib ayaqlarını açdı.

-Kerembacbi, kerembacbi, başını çəpərə sox!

Tısbağa bu dəfə də əmri yerinə yetirdi.

-Kerembacbi, kerembacbi, qonşu həyəətə keç!

Tısbağa qonşu çəpərə keçib gizli yollarla irəlilədi.

-Kerembacbi, kerembacbi, suya gir!

Tısbağa suya girdi. Dərinliklərə baş vurub gözdən itdi.

Adamlar odun yığıb qayıdanda gördülər ki, tısbağa yoxdu. Onlar təəccübləndilər. Oğlanlardan soruşdular ki, bura kim gəlib. Onlar dedilər ki, burda vağdan başqa heç bir canlı görməmişik.

Adamlar diqqətlə baxıb anladılar ki, tısbağanı heç kəs oğurlamayıb, o özü qaçıb canını qurtarıb.

KAFTARKOS NECƏ BAZARA GETDİ?

(Afrika nağılı)

Dovşan bazara gedib özü üçün kələm, kök, yefindiği aldı. O, bazarlıq edib meşəyə qayıdanda kaftarkosa rast gəldi. Aldıqlarından bir parça kəsib kaftarkosa verdi ki, dadına baxsın.

-Oy, necə də dadlıdır?! Bunları hardan almaq olar?

-kaftarkos soruşdu.

Dovşan cavab verdi:

-Əlbəttə, bazardan. Bazarda ürəyin nə istəsə tapıb ala bilərsən.

Kaftarkos dedi:

-Onda gəl, ikimiz də birlikdə bazara gedək.

-Yox, - dovşan başını buladı. – Bazar həftədə bir dəfə olur.

Kaftarkos qərara gəldi ki, gələn həftə mütləq bazara getsin. O, belə də etdi. Bazara girən kimi gözüne ət dükanı sataşdı. Gördü ki, hər tərəfdə qoyun və mal əti asılıb. Ağzı sulanan kaftarkos ətin üstünə tullanıb acgözlüklə yeməyə başladı. Bunu gören qəssab yekə ət baltasını götürüb kaftarkosun başına vurdu. Ağrı-dan kaftarkosun gözələrindən od sıçradı. O, birtəhər qaçıb canını qurtara bildi. Meşənin bir kənarında ləh-ləyə-ləhləyə öz-özünə dedi:

-Bu da bazar. Orada heç nəyi havayı vermirlər, əvəzində günahsız canlıları kötəkləyirlər. Gör, dovşan məni necə aldatdı?!

Bu sözləri eşidən dovşan gülə-gülə dedi:

-Bazarda hər şey var və nə istəsən ala bilərsən. Ancaq sən gördüklərinin üstünə cumub havayı yemək istədiyini üçün yaxşıca kötəklənmişən.

Kaftarkos təəccübləndi:

-Sən də bazarda idin?

-Yox.

-Bəs onda mənim başıma gələnləri hardan bilirsən?

-Eh, kaftarkos, kaftarkos, mən səni yaxşı tanıyıram.

KAFTARKOS VƏ TISBAĞA

Makond (Afrika) nağılı

Bir dəfə meşədə yanğın oldu. Quru otlar, çir-çirpi çırthaçirtla yanmağa başladı. Qorxuya düşən bütün heyvanlar qaçmağa başladılar. Yazıq tısbağa bilmədi ki, neyləsin. Elə balaca ayaqlarla yazıq necə qaçıb yanğından xilas ola bilərdi?

Alov isə yana-yana ona sarı gəlirdi. Tısbağa qaçan kaftarkosa yalvardı ki, onu yanğından xilas eləsin.

Kaftarkos isə heç ona əhəmiyyət də vermədi. Gülə-gülə qaçıb getdi.

Vəziyyət çox pis idi. Yanğın anbaan yaxınlaşırdı. Elə bu an Tısbağa gördü ki, bir leopard qaçır. Qışqırıb yalvardı ki, onu xilas eləsin. Leopardın yanına gəldi. Tısbağanı qaldırıb bir ağacın üstünə qoydu. Yanğından sonra isə qayıdıb Tısbağanı ağacdən yerə düşürdü.

Tısbağa öz təşəkkürünü bildirdi. Yanan otların, çiçəklərin külünə su töküb qarışdırdı. Sonra leopardın yanına gəlib onun dərisini rənglədi:

-Sənin çox xeyirxah ürəyin var, ona görə də gözəl olmalıdır.

Tısbağanın çəkdiyi qara zolaqlar leopardın dərisinə xüsusi gözəllik verdi. Kaftarkos Leopardı görəndə təəccübləndi:

-Dostum, bu gözəl kostyumu hardan almısan? Kaş mənə də belə bir geyimim olaydı!

Leopard dedi:

-Bu gözəl geyimi mənə Tısbağa hədiyyə eləyib.

Kaftarkos Tısbağanın yanına getdi. Xahiş elədi ki, ona da Leopardın paltarı kimi gözəl bir kostyum hədiyyə eləsin.

Tısbağa dedi:

-Sən xeyirxah deyilsən. Ona görə də geyimin özünə bənzəməlidir.

Tısbağa kaftarkosun dərisinə necə gəldi rənglər sürdü.

Bax, elə o vaxtdan Leopardın geyimi gözəl, kaftarkosun geyimi isə eybəcərdir.

GƏZƏN BALQABAQ TAĞI

(Kuba nağılı)

Bir kişi kəndbəkənd gəzir, adamlara nağıllar danışır, göy-göyerti, yumurta satıb başını dolandırır.

Bir dəfə həmin adam uzaq səfərdən evə qayıtdı. Yəhəri götürəndə gördü ki, atın beli yara olub. Həmin kişinin atçılıqdan az-çox başı çıxırdı. Xəstə heyvanları müalicə etməkdə ad çıxarmışdı. Atın sahibi ocaq yerindən bir ovuc kül qarışıq torpaq götürüb yaranın üstünə basdı. Sonra atın başından cilovu çıxarıb onu çəmənliyə ötürdü. Dedi ki, qoy gedib otlasın, dincəlsin. Vaxt və qoyduğu məlhəm onun yarasını sağaldacaq.

İki həftədən sonra Bakalyao (kişinin adı belə idi) kövşənə getdi ki, atı gətirsin. Çünki o istəyirdi ki, yaxın şəhərə gedib toyuq-cücə üçün dən alsın və ata yükləyib evə gətirsin. Ancaq kişinin arzuları gözündə qaldı. Nə qədər axtarırsa öz sevimli atını tapa bilmədi. O, kor-peşman evə qayıtmalı oldu. Yolda isə bərk yağışa düşdü. Təpədən-dırnağacan islandı, palçıq içində evə qayıtdı.

Əli hər yerdən üzülən kəndli düşündü ki, ona cıdırlarda qələbə qazandıran, kənd adamlarının

yanında başını həmişə uca eləyən sevimli atını bir daha görməyəcək.

Bir dəfə o, çəmənə gəzməyə gedəndə gözlərinə inanmadı. Gördü ki, üstündə boranı tağları bitən kiçik bir bostan parçası ona sarı gəlir.

Kişi qorxudan nə edəcəyini bilmədi. Ancaq maraqla ona güc gəldi. Ehtiyatla yaxınlaşdı ki, görsün bu nədir.

Bir az da yaxına gedəndə kişi

bərk təəccübləndi. Bu, bostan yox, belində boranı bitən sevimli atı idi. Sən demə, atın yarasının üstünə qoyulan məlhəmin içində boranı tumu var imiş. Sən demə, boranı tumları xarab olmasın deyə onları külün içində basdırmaq kubalıların adəti imiş.

Yaraya basılan külün içəri-sindəki boranı tumu yağışın altında qalıb, sonra atın belindəcə cücəribmiş.

ŞEYTAN DƏRYAZI

(Fransız nağılı)

Qədim zamanlarda adamlar dəryazın nə olduğunu bilmirdilər. Elə buna görə də onlar biçənəyin otunu qayçı ilə biçirdilər ki, bu da çox çətin, əziyyətli bir iş idi. Şeytan həmişə bu yerlərə gələr, özü ilə yekə bir daş gətirərdi. Bu daş o qədər böyük idi ki, dağ üstündə dağı xatırladırdı. Bu daşı şeytanın nə üçün gətirdiyini adamlar bilmirdilər. Ancaq onu bilirdilər ki, şeytanın sehrli bir aləti var. Elə bir alət ki bir göz qırpımında onunla bir çəmən otunu biçib qurtarmaq mümkündür. Şeytan isə ancaq gecənin qaranlığında ot biçərdi ki, onun bu sehrli alətini heç kim görə bilməsin.

Bir dəfə şeytan dostluq etdiyi bir insana söz verdi ki, gecə gəlib onun çəmənliyindəki otun hamısını biçəcək. Müqəddəs Mikayıl bu haqda eşidib qərara gəldi ki, gizlincə gedib şeytanın ot biçdiyi alətin necə olduğunu öyrənsin. O, bir neçə dırmıq gətirib biçənəyin ortasında elə basdırdı ki, onun polad dişləri çöldə qalsın, sonra müqəddəs Mikayıl yaxınlıqdakı nəhəng bir palıd ağacının koğuşuna girib gizləndi. Onun bütün bədənini koğuşa yerləşdirsə də, başı çöldə qaldı. Ancaq yaxşı ki, palıdın aşağı əyilən budaqları müqəddəs Mikayılın başını da görünməz elədi.

Qaranlıq düşdü. Dəryazı çıxarıb sapladı, sonra yiyə ilə onu itiləyib işə başladı. O, bir az ot biçmişdi ki, dəryaz dırmığa ilişdi. Şeytan hirsənib söydü, ancaq işini davam etdirdi. Dəryaz yenidən dırmığın polad dişlərinə dəyəndə sındı Şeytan bərk-dən dua edib dedi:

-Heyf ki, dəryazım sındı. Gərək onu dəmirçinin yanına aparıb düzəltdirim.

Səhər açılanda müqəddəs Mikayıl dəmirçinin yanına gəldi. Soruşdu ki, onun yanına təmir üçün alət gətiriblərimi?

Dəmirçi dedi:

-Bəli, gətiriblər. Ancaq etiraf edirəm ki, hələ indiyə qədər belə

görməmişdim.

Müqəddəs Mikayıl dəmirçiye xahiş etdi ki, eynilə həmin alətdən birini də düzəltsin. Yalnız bundan sonra izah edəcəyəm ki, həmin alət nə üçün lazımdır.

Dəmirçi razılaşdı. Həmin alətdən birini düzəldib müqəddəs ataya verdi. Müqəddəs Mikayıl şeytan kimi dəryazı gizli saxlamadı. Bütün in-sanlar dəryaz düzəltdirib

biçməyə başladılar.

Sirrinin açıldığını gören şeytan müqəddəs Mikayılı özü ilə yarışa çağırdı. Onlar birlikdə yaxınlıqdakı kəndə gətdilər. Şeytan əlindəki uzun ağacı sobanın içinə uzadanda insan yoldan tapdığı taxta çəkiclə onun başına güclü bir zərbə endirdi. Şeytanın başı gicəlləndi, insandan xahiş elədi ki, onu öldürməsin. Müqəddəs Mikayıl dedi:

-Yaxşı, səni öldürürəm! Ancaq bir şərtlə ki, bir daha buralarda görünməyəsən!

Şeytan razılaşıb uzaqlara gətdi.

Belə deyirlər ki, o vaxtdan bir də bu yerlərə qayıtmadı.

PALID QOZALARI VƏ XORUZ

(Rus nağılı)

Qədim zamanlarda kasıb bir kişi, onun da özü kimi qoca bir arvadı vardı. Onlar o qədər kasıb idilər ki, yeməyə bir tikə çörək də tapa bilmirdilər. Elə buna görə də qarı ilə qoca bir-birinə qoşulub meşəyə getdilər. Xeyli palid qozası yığıb evə gətirdilər ki, onları yesinlər. Onlar acgözlüklə yeməyə başladılar. Birdən qozalardan biri qarının əlindən sürüşüb döşəmə taxtasının arasına düşdü.

Aradan bir müddət keçəndən sora qoza pöhrələdi, sürətlə böyüyüb nəhəng bir ağac oldu. Qoca məcburiyyət qarşısında qalıb əvvəlcə döşəmə taxtasını, sonra tavanı, daha sonra isə evin üstündəki çardağı sökməli oldu. Onlar düşündülər ki, evlərinin içində bitən palid qoza gətirəndə daha meşəyə getməyə ehtiyac da qalmayacaq.

Palid ağacı sürətlə böyüdü, əvvəl döşəməni, tavanı, sonra çardağı deşib göylərə uçaldı. Ağac o qədər böyüdü ki, bir də gördü ki, onun ən uca budaqlarından birinə yekə xoruz qonub. Qoca ağaca çıxıb qoza yığanda həmin xoruzu da tutub özü ilə komasına gətirdi.

Qarı qozaları üyüdüb onlardan dadlı piroq bişirdi

ki, bəlkə sizdə yeməyə bir şey ola?

Qarı onu bişirdiyi piroqa qonaq elədi. Yediyi o qeyri-adi yemək ağanın xoşuna gəldiyi üçün ev sahiblərinə dedi ki, sizdəki qozaların hamısını satın alıram.

Bu təklifə razı olmayan ev sahibləri yığdıqları qozaları gizlədilər. Ancaq bir də baxdılar ki, həmin qozaları ağa oğur-layib gizləncə aparıb.

Sahiblərinin kədərləndiyini gören xoruz dedi ki, fikir verməyin, gedib sizin qozalarınızın hamısını alıb gətirəcəyəm.

Xoruz uçub qozaları oğurlayan ağanın darvazasının üstünə qondu və bərkdən banladı:

-Quq-qulu- quuuu! Bizim qozaları geri qaytarın!

Ev sahibi hirslənib qulluqçulara dedi ki, tez xoruzu tutub suya basınlar.

Xoruzu tutub suya atdılar. O qışqıra-qışqıra dedi:

-Ay dimdiyim, dimdiyim,
Bəsdir suda çimdiyim!
Tez olun için suyu,
Boşalsın dərin quyu!

Quyunun suyu boşalan kimi xoruz ordan çıxıb yenidən darvazanın üstünə qonub banladı:

-Quq-qulu-quuu! Bizim qozaları geri qaytarın!

Bu dəfə ağanın əmri ilə xoruzu tutub sobaya - odun içinə atdılar. Xoruz oxumağa başladı:

-Ay dimdiyim, su əndər,
Alovu külə döndər!

Quyuda içdiyi suyun hamısını sobaya töküb odu söndürən xoruz yenidən darvaza-ya qonub oxudu:

-Quq-qulu-quuuu!
Ədalətsiz işdi bu!

Xoruzun sözlərini eşidən qonaqlar təəccübləndilər. Ağanın başı onlara qarışanda xoruz oğurlanmış qozaları götürüb öz sahiblərinin yanına uçdu.

Onlar birlikdə xoşbəxt yaşamağa başladılar.

BİRİNDƏN YAXA QURTARMAQ İSTƏDİ, İKİNCİSİNİ QAZANDI

(Koreya nağılı)

Bu hadisə lap qədim, heyvanların-quşların adam kimi danışdığı zamanda baş vermişdi. Bir kənddə iki qoca yaşayırdı. Birinin adı Pak, birinin adı isə Kim idi. Onların hər ikisinin boynunda yekə bir şiş-fır var idi. Qoca Pak çox xeyirxah, ləyaqətli bir insan olduğu üçün kənddə hamı onun xətrini çox istəyirdi. Kim isə çox hiyləgər və acıqlı bir qoca idi.

Bir dəfə xeyirxah Pak odun yığmaq məqsədilə dağa sarı üz tutdu. Qarşısına elə qalın bir meşəlik çıxdı ki, bəxti gətirən qoca çox sevindi. Hər şeyi unudub böyük həvəslə ağacları kəsməyə başladı. Başı o qədər işə qarışdı ki, günəşin nə vaxt batmasından belə xəbəri olmadı. Qaranlıq düşəndə Pak yığıdığı odunları iplə bağlayıb kəndə sarı sürüməyə başladı.

Qoca nə qədər sürətli getsə də qaranlıq düşməmiş evə çata bilmədi. Gecənin qaranlığı ilə gedib, nəhayət, bir mağaraya rast gəlib sevindi. Qərara aldı ki, burada gecələsin. Odunu çiyindən yerə qoyub yatmaq üçün özünə yer düzəltdi.

Qoca nə qədər yorulsa belə gözüne yuxu getmədi. Mağaranın qapısına gəlib ətrafı seyr etməyə başladı. Birdən onun ürəyindən mahnı oxumaq keçdi. Gecənin sakitliyi onun mahnılarını bir az da gözəlləşdirdi. Qocaya elə gəldi ki, dağdakı bütün ağaclar, otlar, quşlar, bəcəklər onun nəğməsinə dinləyirlər.

Birdən xışıltı səsi gəldi. Qoca baxıb qarşısında buynuzlu bir şeytan

gördü. O, bərk qorxdu və qaçmaq istədi. Şeytanların başçısı onun əlindən tutub dedi:

-Məndən qorxma. Oxuduğun mahnılar çox xoşuma gəldi. Bizim üçün yenə bir nəğmə oxu!

Qoca çar-naçar oxumağa başladı. Hər mahnı bitəndə şeytanlar onu alqışladılar. Nəhayət, şeytanların başçısı dedi:

-Çox sağ ol, mahnıların bizim çox xoşumuza gəldi. De görüm sən belə gözəl oxumağına səbəb nədir?

Qoca boynundakı şişi göstərib dedi ki, bəlkə də yaxşı oxumağımın səbəbi budur.

Şeytanların başçısı israr elədi ki, bu şişi ona satsın. Qoca razılaşdı. Ancaq xəbərdar elədi ki, ola bilsin, bu şiş sizə kömək etməsin.

Şeytan sevinclə qocanın boynundakı şişi qoparıb öz boynuna yapışdırdı. Əvəzində qocaya içi qızıl-gümüşlə dolu bir sandıq bağışladı.

Səhər açılanda qoca sandığı da götürüb sevinə-sevinə evinə qayıtdı. Başına gələnləri hamıya danışdı.

Hiyləgər, xəbis Kim bunu eşitdi və bəxtini sınamaq istədi. Gecə Pakın dediyi mağaraya gedib oxumağa başladı. Səsə şeytanlar gəlib çıxdılar. Kim onlara dedi:

-Mənim boynumdakı şişi götürüb əvəzində çoxlu qızıl versəniz gözəl-gözəl mahnılar oxuya biləcəksiniz.

Şeytanların başçısı acıqlandı. Dedi ki, bizi aldadıblar, ində də sən bizə kələk gəlmək istəyirsən?

Şeytanlar qocanı necə cəzalandırmaq haqqında fikirləşdilər və qərara aldılar ki, dünən Pakın boynundan qopardıqları şişi Kimin boynuna yapışdırsınlar. Onlar belə də etdilər.

Elə o vaxtdan belə bir məsəl qalıb: "Birindən yaxa qurtarma istəyirdi, ikincisini qazandı".

Kitabın içindəkilər

ACGÖZ QADIN.....4-5

VAĞ VƏ TISBAĞA 6-7

KAFTARKOS NECƏ BAZARA GETDİ? 8-9

KAFTARKOS VƏ TISBAĞA 10-11

GƏZƏN BALQABAQ TAĞI 12-13

ŞEYTAN DƏRYAZI 14-15

PALID QOZALARI VƏ XORUZ 16-17

**BİRİNDƏN YAXA QURTARMAQ
İSTƏDİ, İKİNCİSİNİ QAZANDI 18-19**